

Februarie 2017

Late Reverend Richard Wurmbrand with
wife, Sabina

"...căci Tatăl vostru știe de ce aveți trebuință, mai înainte ca să-I cereți voi.

Iată, dar, cum trebuie să vă rugați: "Tatăl nostru care ești în ceruri! Sfîntească-se Numele Tau;" (Matei 6:8-9)

Pastorul Richard Wurmbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. Sotia sa, Sabina, a fost deasemeni închisă aproape trei ani, în aceleași închisori, pentru credința sa în Hristos.

Dintr-o meditație biblică nepublicată a pastorului Richard Wurmbrand:

Ce nevoi avem?

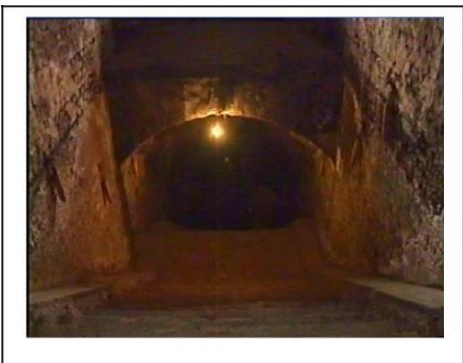
Domnul Iisus îi spune lui Nicodim, un conducător al iudeilor acelor vremuri, "Adevărat, adevărat îți spun că Noi vorbim ce știm și mărturisim ce am văzut;" (Ioan 3:11)

Toți avem părinți proprii. Dumnezeu care a creat cerul și pământul este tată pentru noi toți. Rugăciunea Domnului începe cu cuvintele "Tatăl **nostru**" și nu cu cuvântul "Tată". Oamenii sunt posesivi. Nu putem totuși să-l monopolizăm pe Dumnezeu pentru nevoile fiecăruia. De aceea, trebuie să avem încredere că Dumnezeu va avea grijă de nevoile **noastre**.

Să ne imaginăm pentru o clipă o întâlnire a orbilor din Evanghelii, care și-au redobândit în mod miraculos vederea când au fost vindecați de Iisus. Unul dintre ei ar fi spus, Iisus m-a vindecat cu o singură propoziție: " Du-te, credința ta te-a mântuit." (Marcu 10:52) Două alte persoane care au fost oarbe l-ar contrazice spunând: "Nu poate fi atât de simplu. Noi știm cum Iisus Și-a pus mâna pe ochii noștri." (Matei 20:34) Alt orb ar fi întrebat, "De câte ori te-a atins Iisus? Când ei ar fi răspuns, "O dată" atunci cel din urmă ar fi replicat, "Imposibil. Pe mine a trebuit să mă vindece în două etape. Când M-a atins prima dată, vedeam oamenii ca niște copaci, dar mi-am recuperat în totalitate vederea doar după a doua atingere a lui Iisus." (Marcu 8:24)

"Și aceasta pare greu de crezut" a replicat un alt fost orb din această adunare. "Iisus m-a vindecat doar după ce a făcut o pastă din saliva Sa și niște țărână. Chiar și după ce mi-a aplicat-o pe pleoape, am fost trimis să mă spăl în scaldătoarea Siloam și doar după aceea am putut vedea." (Ioan 9:7) Biblia descrie mulți orbi care au fost vindecați de Iisus și fiecare într-un alt mod. Fiecare dintre noi facem din experiența noastră individuală o doctrină proprie sau o părere despre cum ar trebui Dumnezeu să acționeze. În felul acesta, distrugem frăția noastră creștinească. Apostolul Pavel scrie că lărgimea, lungimea, adâncimea și înălțimea iubirii pentru Hristos care întrece orice cunoștință și plinătatea lui Dumnezeu poate fi înțeleasă doar **împreună cu toți sfinții**. (Efeseni 3:18-19)

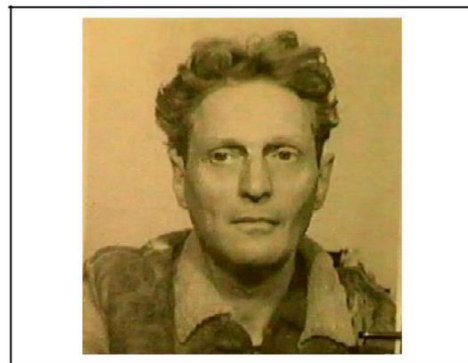
Un rege din India a adunat în jurul unui elefant câțiva învățați care erau orbi. Le-a cerut părerea despre acest animal. Cei care au atins corpul elefantului, au spus că seamănă cu un buștean imens. Cei care i-au atins picioarele, au comparat animalul cu patru stâlpi înalți iar cei care i-au atins coada l-au comparat cu un șarpe. Cei care i-au atins fildeșii l-au comparat cu un material din os. Totuși elefantul era mai mult decât părțile sale și totuși era doar atât, un elefant. Fiecare punct de vedere propriu este un punct de orbire, din moment ce nu realizăm că punctele noastre de vedere mai degrabă ne limitează în loc să ne îmbunătățească perspectiva. Așadar, Biblia vorbește despre o nouă naștere din apă și din duh. Nici apa, nici duhul nu au părți individuale. Ele sunt elemente omogene. Biblia povestește despre înțelepciunea regelui Israelului, Solomon. O veche legendă evreiască descrie cum regina etiopiană din Saba a asistat la una dintre judecățile lui Solomon. Doi evrei în vârstă au venit în fața lui Solomon cu următoarea dispută: Unul dintre ei vânduse celuilalt o bucată de pământ. Cumpărătorul descoperise apoi o comoară îngropată. El a adus-o vânzătorului dar acesta nu a vrut să o primească. Cumpărătorul a explicat că el a cumparat terenul cu bună credință dar prețul pe care l-a plătit pentru el nu acoperea și comoara îngropată, deci, ar trebui să-i revină vânzătorului. Vânzătorul a explicat că el a vândut terenul în întregimea lui, cu orice s-ar fi aflat sub el și astfel nu ar fi fost cinstit din partea lui să primească asemenea comoară. Fiecare striga la celălalt în fața lui Solomon: "comoara este a ta!" "Ba nu, comoara îți aparține" a replicat celălalt." În țipetele aceste fără sfârșit, nici unul dintre ei nedorind să accepte comoara, înțeleptul împărat Solomon a întrebat pe cei doi adversari: "Aveți copii?" "Da, un fiu necăsătorit," a răspuns unul, iar celălalt avea o fată nemăritată. Solomon a hotărât: "Atunci fiul tău să se căsătorească cu fiica lui și dați-le lor comoara." Regina din Saba se mira de o astfel de dispută. "În ținuturile noastre, regele sau regina i-ar fi aruncat pe amândoi în închisoare și ar fi luat comoara." Solomon a replicat, " Poporul lui Dumnezeu consider astfel: Toată lumea știe că este mai bine să dai decât să primești!" . Da, Rugăciunea Domnului începe cu " .. nostru." Trebuie să ne rugăm pentru nevoile **noastre!**

Închisoarea comunistă Jilava. Intrarea spre celulele subterane.

Celulă de închisoare cu paturi suprapuse fără saltele pe care deținuții erau obligați să doarmă. Soba, doar de decor, niciodată încălzită în nopțile friguroase de iarnă

Fotografie a pastorului Richard Wurmbbrand în timpul detenției la Jilava

Darurile voastre ne-au permis să ajutăm financiar orfelinatul Agape din Pașcani, România, un orfelinat fondat de părinții mei, Richard și Sabina Wurmbrand; Liceul Richard Wurmbrand în Iași, România și mulți creștini vârstnici (între 70 și 100 ani), care au petrecut ani în închisorile comuniste din Europa de Est datorită mărturiei lor creștine. Unii dintre ei au fost ținuți în celule comune împreună cu părinții mei. Următoarele fotografii spun tot. Mulțumim pentru rugăciunile și cadourile voastre. Mihai Wurmbrand.

“Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păstrăm neîntinați de lume.” (Epistola Apostolului Iacob 1:27)

Creștini ajutați cu darurile voastre

Fratele Rodoslavov Eugen Constantin

El scrie: M-am născut în 1949 în Ucraina în orașul Odessa, (la acea vreme teritoriu al Uniunii Sovietice). Biserica de care aparținea familia noastră era mult prigonită de autoritățile comuniste, care făceau mereu percheziții acasă și ne confiscau literatură creștină și bibliile. Când aveam 13 ani, poliția comunistă i-a arestat pe păstorii bisericii noastre. Au fost condamnați la 8 și 7 ani închisoare. Când aveam 16 ani, am avut o mare adunare în pădure. După ce Rudenco Grigori Anton, conducătorul bisericii din Chișinău a predicat, am fost atât de impresionat încât mi-am dedicat viața lui Dumnezeu și l-am promis să-L slujesc până la ultima suflare. În 1965, 5 frați și 2 surori au fost arestați și condamnați la 15 ani închisoare pentru activități creștine clandestine. Am rămas eu lider de tineret al bisericii. În 1968, 9 frați din biserica noastră au fost arestați, printre ei aflându-mă și eu. Având doar 19 ani eram cel mai tânăr dintre ei. Tribunalul comunist era foarte sever. Am fost condamnați toți la 5 ani de închisoare și 5 ani deportare în îndepărtata Siberia. Cei 5 ani de închisoare i-am petrecut la muncă grea într-o mină din regiunea Donbass. Apoi am fost deportat în Siberia, în Răsăritul Îndepărtat, în orașul Khabarovsk. (La peste 8500 km depărtare. Autoritățile comuniste rusești trimiteau creștinii cât mai departe de familiile lor în cele mai dure lagăre cu puțință. NT)

Pe când mă aflam deportat în Siberia, am putut înființa o biserică în satul Bogorodsk (aproape de Omsk), biserică care există și în prezent. În 1980 m-am întors în orașul meu natal, Odessa. Persecuția comunistă a continuat. Într-o noapte, autoritățile comuniste au arestat pastorul bisericii, Nicolaie Boico și au venit să mă aresteze și pe mine. Din fericire, nu eram acasă și nu au putut să mă aresteze. Din 1980 până la căderea Uniunii Sovietice am rămas pastorul ilegal al acestei biserici. Acum, după căderea comunismului biserica are 300 membri iar școala duminicală are peste 300 copii. Biserica are și un centru de reabilitare pentru cei dependenți de droguri și alcool.

Creștini ajutați cu darurile voastre

Sora Liuba Lozinscaia scrie: M-am născut în orașul Tula și am 67 ani. Mama mea, sora și toate celelalte rude erau credincioși. Tatăl meu nu era. Am devenit creștină când aveam 16 ani și am fost botezată la 17. (Având educație muzicală) am devenit dirijor al corului bisericii și al orchestrei și m-am implicat activ în lucrarea cu copii. Deseori autoritățile locale ne rețineau, arestau și eram duși la miliție, unde eram amendați și amenițați. În 1970 autoritățile comuniste au organizat multe percheziții și confiscau toată literatura creștină, și deasemenea fotografiile. S-au început chemările la procuratură, unde eram interogați în mod repetat. Pe 3 februarie 1971 am fost arestată de autoritățile comuniste și învinuită de încălcarea articolului 142 al Codului Penal sovietic. Am fost acuzată de activitate religioasă în biserică (mărturisirea credinței în afara bisericilor reglementate de stat). Mi s-a spus că nu voi mai ieși vreodată din închisoare. Am fost condamnată la un an și jumătate de închisoare. În tot acest timp i-am mulțumit lui Dumnezeu pentru pacea și liniștea pe care mi-o dădea în suflet. Îmi aminteam versetul 5 din Psalmul 139, " Tu mă înconjori pe dinapoi și pe dinainte și-Ți pui mâna peste mine. " Este greu de exprimat în cuvinte toate aceste trăiri. Tot timpul eram batjocorită de lucrătorii și autoritățile pușcării. Comandantul închisorii a făcut din mine un exemplu bătându-și joc de mine în fața celorlalți deținuți. Cel mai greu mi-a fost în perioada în care am fost transportată într-un vagon pentru pușcăriași din orașul Tula în orașul Atiașevo din Republica Mordovia. Când am ajuns în lagăr am avut totuși bucuria de a mă întâlni cu surori în credință. Ne rugam împreună, aveam chiar și o evanghelie strecurată în închisoare, din care citeam împreună. Până la urmă autoritățile comuniste au găsit-o și au confiscat-o. Autoritățile închisorii ne prezentau celorlalți deținuți ca fiind niște criminali foarte periculoși. Multe femei din pușcărie au devenit curioase și ne întrebau despre credința noastră și activitățile noastre religioase. Erau interesate de credința noastră. Am avut multe ocazii să ne mărturisim credința în Domnul și Salvatorul nostru Iisus Hristos. Când am fost eliberată, am fost primită cu mulă dragoste de familie și frații și surorile din biserică.

Creștini ajutați cu darurile voastre
5 ani în închisorile sovietice, greva foamei timp de 40 zile!

Lupta mea pentru Biblie de Mihai Alexandrovici Pșenițan

El scrie: "Am fost închis în două perioade: 1974-1976 apoi am fost din nou arestat și închis din 1985 până în 1988 în Krasnoiarsk, într-un lagăr cu regim foarte dur. Am reușit să am o Biblie ascunsă în celula mea. O țineam ascunsă în fundul dublu al unei noptiere. Împărțeam celula cu un afgan, deținut de drept comun condamnat pentru crimă. Acesta fusese pus cu mine de autoritățile comuniste pentru a mă spiona. Neavând nici o bănuială, i-am mărturisit credința mea și într-o zi mi-a cerut Biblia să citească din ea. Imediat ce i-am dat-o, am simțit că nu o voi mai primi înapoi. Într-adevăr, două zile mai târziu, a pretins că Biblia i-a fost luată de către autorități.

Am cerut ca Biblia să-mi fie înapoiată dar am fost refuzat. Am spus tuturor că voi posti până cand Biblia îmi va fi returnată. La început nu m-am mai atins de mâncare când eram duși la cantină. Deoarece, datorită slăbiciunii, nu îmi mai puteam îndeplini norma de lucru, am fost izolat la carceră unde puteam doar să mă întind pe un pat de scânduri. Gardienii îmi aduceau mâncare și apă și mă spionau să vadă dacă mănânc. Eu am băut doar apă.

S-a întâmplat că în această perioadă guvernul a dat o amnistie. Am fost chemat de către comandantul închisorii și mi s-a spus că dacă renunț la încăpățănare și încep să mănânc, aș putea fi eliberat pentru a mă întoarce la familie. Am răspuns, "Voi începe să mănânc numai după ce îmi vei întoarce înapoi Biblia pentru că în Scriptură este scris că mâncarea este sfințită prin Cuvântul Domnului și rugăciune." Ofițerul a răspuns: "Vei rămâne închis aici și (când vei muri), îți vom pune o etichetă la picioare, te vom scoate, și nimeni nu va ști unde este mormântul tău." Eu am răspuns, "Dumnezeu știe totul."

Fiind atât de înfometat am avut o experiență curioasă. Simțul mirosului a devenit foarte ascuțit. Puteam spune după miros, ce fel de mâncare se pregătea în bucătăria îndepărtată a închisorii. Deși eram foarte slăbit, am reușit să strecur afară din închisoare o scrisoare către familia mea în care descriam starea în care mă aflam. Familia mea a alertat alți creștini, chiar și din afara țării. Autoritățile închisorii au primit sute de scrisori și telegrame de protest. Autoritățile închisorii s-au speriat de o astfel de reacție puternică la această situație neplăcută încât, într-o zi de post, Biblia mi-a fost dată înapoi. Am ieșit de la carceră în mod miraculos pe propriile mele picioare și am putut respira aerul proaspăt.

Unul dintre deținuții de drept comun m-a întrebat, "unde este Biblia?" Am arătat cu mândrie spre buzunar. Imediat ce am scos-o din buzunar, el a înhățat-o. A început să strige către ceilalți, "Am avut dreptate! Am avut dreptate! V-am spus că Mihai nu va renunța niciodată la greva foamei până nu-și va căpăta Biblia." Așa că l-am întrebat, "Dar ce s-ar fi întâmplat dacă aș fi ieșit fără să-mi recapăt Biblia?" El a răspuns, "te-am fi omorât!" Astfel, am aflat cum acești criminali de drept comun puseseră pariu pe țaria credinței mele.

Astfel, Dumnezeu m-a condus să rămân credincios și în viață!

Datorită legilor fiscale din România ajutorul trebuie trimis prin organizatia non-profit locală Asociația Creștină Sabina Wurmbbrand. În dreapta, una din recipisele pentru sumele trimise din care s-au distribuit ajutoare multor creștini și familiilor lor, aceștia având peste 70 de ani, majoritatea lor având în jur de 90. Au suferit persecuții sub comunism în Europa de Est. Toți au îndurat mulți ani de închisoare.

Orfani ajutați cu darurile voastre

FUNDAȚIA CREȘTINĂ PENTRU COPII

AGAPE

Pașcani str. Dragoș - Vodă nr 23 jud Iași ROMANIA 705200 Cod fiscal 9819867
Cont RO33RNCB 0176010587180001 Tel. 0040-232-765674 ; 761129 tel/fax 0040-232-765097
www.orphanageagaperomania.com e-mail : agape.pascani@yahoo.com
The Orphanage The Kindergarten

CONFIRMARE

Fundația Creștină pentru Copii "AGAPE" din Pașcani str. Dragoș-Vodă nr. 23, jud. Iași, ROMANIA confirmă prin prezenta că a primit din partea Asociației Creștine Sabina Wurmbbrand, în data de 11.01.2017 suma de 21.520,00 lei (douăzecișiuna mii cincisutdouăzeci lei), conform contractului de donație.

Banii se vor folosi în scopul susținerii și educației copiilor orfani ocrotiți în Centrul de Plasament al fundației AGAPE. Vă mulțumim.

Director,
Dorin Gavril

Chitanță pentru suma de 21,520 Lei primiți de Orfelinatul Agape, Pașcani.

Orfelinatul Agape a fost înființat de pastorul Richard Wurmbbrand, acum decedat, și soția sa Sabina Wurmbbrand în 1993 la ultima lor călătorie în România. La acel moment România avea aproape 200.000 orfani la o populație de 20 milioane locuitori. Statele Unite cu o populație de 345 milioane are mai puțin de 135.000 de orfani.

Asociația Creștină Sabina Wurmbbrand:
Căsuța Poștală 12, OP 74 București,
062580, România

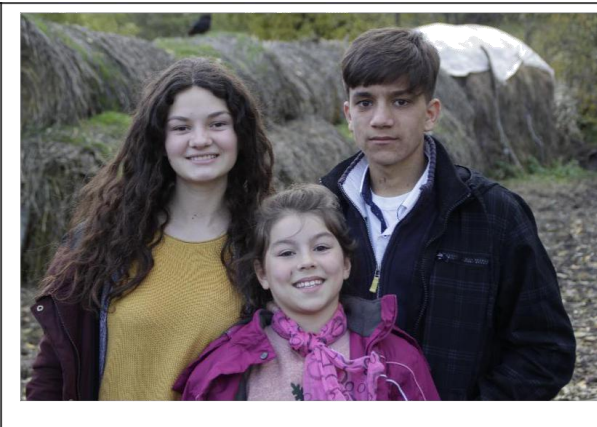
Email: apel@asociatiacrestinasabinawurmbbrand.ro ;
Pagina Web: asociatiacrestinasabinawurmbbrand.ro

Asociația Creștina Sabina Wurmbbrand este o asociație non-profit definitivă prin hotărârea Judecătorei Sectorului 6 din 11.12.2015 în dosarul 31699/303/15, înscrisă în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor la numărul 108 din 11.12.2015

Orfani ajutați cu darurile voastre

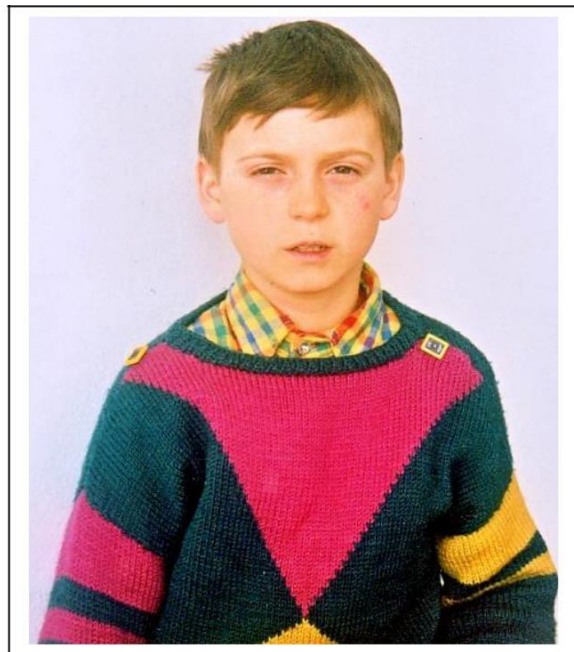
Casă dăruită în care au trăit cei trei copii arătați mai jos, Vasile, Elena și Maria D, înainte de a fi luați la Orfelinatul Agape.

Vasile (acum în vârstă de 16 ani), Elena (15) și Maria (9) au fost primiți în Orfelinatul Agape când Vasile avea 10 ani, Elena 9 și Maria doar 3. Serviciile sociale românești i-au găsit cerșind pe străzi și au solicitat Orfelinatului Agape să îi ia la ei. Ei sunt creștini devotați și elevi străluciți.
Jos: bunica lor.

Orfani ajutați cu darurile voastre

În dreapta orfanul Iulian SAHLEANU la zece ani, când locuia la orfelinatul Agape. Iulian a stat în orfelinatul Agape până la vârsta de 19 ani. Și-a întâlnit soția, pe Daniela, deasemeni o orfană și acum au trei copii frumoși. Iulian a studiat într-o școală profesională și lucrează în industria metalurgică. Amândoi sunt membri ai unei biserici evanghelice din Mircești, județul Iași.

Jos, la căsătoria lui Iulian și Daniela în prezența altor orfani de la Agape. În față, Dorin și Carmen Gavrila, directorii orfelinatului Agape.